

Lectio Divina segédanyag

Szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz
LELKIPÁSZTOROK – HITOKTATÓK – VILÁGIAK számára

Szerkesztési munka végrehajtói:

Biblikus nézőpont:

Asztalos Gábor, Geizselhardt Sára,
Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Mohay Réka

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor, Haász Rebeka Anna,
Rácz Dávid,

Pedagógiai nézőpont:

Csonka Laura

Szemlélődési nézőpont

Mohay Réka, Rácz Édua Anna

Szerkesztő

Rácz Édua Anna

Tanítóhivatali nézőpont

Révai László,
Szabóné Nagy Katalin

Zenei nézőpont

Csonka Laura, Harag Márton,
Mohay Réka

Lektori szolgálatot teljesítettek:

Biblikus nézőpont:

Kocsis Imre, Nyúl Viktor,

Liturgikus nézőpont

Nyúl Viktor

Nyelvi helyesség

Nagy Éva Anna,

Patrisztikus nézőpont

Görföl Tibor

Pedagógiai nézőpont:

Sipos Edit

Szemlélődési nézőpont

Nyúl Viktor

Tanító hivatali nézőpont

Nyúl Viktor

Zenei nézőpont

Csiszér László

Évközi 32. vasárnap

Mt 25,1-13

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Íme, jön a Vőlegény! Menjetek eléje!

Abban az időben Jézus a következő példabeszédet mondta tanítványainak:

A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.

A balgák fogták a lámpásukat, de olajat nem vittek magukkal; az okosak azonban korsóikban olajat is vittek lámpásaikhoz. Készt a vőlegény,

s ők mind elálmosodtak és elaludtak. Az éjszaka közepén egyszerre kiáltás hangzott: „Íme, a vőlegény! Menjetek eléje!” Erre a szüzek

mindnyájan fölbredtek, és felszították lámpásaikat. A balgák kérték az okosakat: „Adjatok az olajotokból, mert lámpásaink kialvóban vannak!”

Az okosak ezt válaszolták: „Nem lehet, nehogy nekünk is, nektek is kevés legyen. Inkább menjetek el a kereskedőkhöz, és vegyetek

magatoknak!” Míg azok vásárolni mentek, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre; az ajtó pedig bezárult.

Később megérkezett a többi szűz is. Így szóltak: „Uram, uram! Nyiss ajtót nekünk!” De ő így válaszolt: „Bizony mondom nektek, nem ismerlek

titeket!”

Virraszatok tehát, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát!

Ezek az evangélium igéi.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus vonal

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti Tότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν τοῦ νυμφίου.

Akkor hasonlítani fog a mennyek királysága tíz szűzhöz, akik fogva a maguk lámpásait kimentek a vőlegénnyel való találkozásra.

2 πέντε δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν μωραὶ καὶ πέντε φρόνιμοι.

Öt pedig közülük balga volt, és öt okos.

3 αἱ γὰρ μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον.

A balgák ugyanis fogva a lámpásaikat nem vittek magukkal olajat.

4 αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις μετὰ τῶν λαμπάδων ἑαυτῶν.

Az okosok viszont vittek olajat az olajoskorsókban a maguk lámpásaival együtt.

5 χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειδον.

Amikor pedig késlekedett a vőlegény, elszunnyadtak mind, és aludtak.

6 μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, Ἴδου ὁ νυμφίος, ἐξέρχεσθε εἰς ἅπαντήσιν {αὐτοῦ}.

Az éjszaka közepén pedig kiáltás lett: „Íme, a vőlegény, menjetek ki (a vele való) találkozásra.”

7 τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν.

Akkor felkeltek mind azok a szüzek, és rendbe hozták a maguk lámpásait.

8 αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπαν, Δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται.

A balgák viszont az okosoknak mondták: „Adjatok nekünk az olajotokból, mert a lámpásaink kialszanak.”

9 ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι, Μήποτε οὐ μὴ ἀρκέση ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς.

Az okosok pedig felelték mondván: „Netalán nem lesz elég sem nekünk, sem nektek: menjetek inkább az árusokhoz, és vásároljatok magatoknak.”

10 ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος, καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα.

Amikor pedig ők elmentek vásárolni, jött a vőlegény, és a készenlétben lévő bementek vele a menyegzőkre, és a kapu bezáratott.

11 ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι, Κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.

Később pedig jön a többi szűz is mondva: „Uram, Uram, nyiss ki nekünk!”

12 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς.

Az pedig felelve mondta: „Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket.”

13 **Γρηγορεῖτε** οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν.

Virraszatok tehát, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát!

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

Nova Vulgata	Szent István Társulati Biblia	Jeromos fordítás	Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás	Károli Gáspár revideált fordítása	Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása
¹ Tunc simile erit regnum cae lorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obviam sponso.	¹ A mennyek országa hasonlít a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásukat, és a vőlegény elé mentek.	¹ Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik fogták lámpásaikat és kimentek a vőlegény elé.	¹ Akkor hasonlít majd a mennyek országa tíz szűzhöz, akik lámpával kezükben a vőlegény elé mentek.	¹ Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa ama tíz szűzhöz, a kik elővevén az ő lámpásaikat, kimenének a vőlegény elé.	¹ Akkor hasonló lesz a mennyek országa tíz szűzhöz, akik fogták lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására.
² Quinque autem ex eis erant fatuae, et quinque prudentes.	² Öt balga volt közülük, öt pedig okos.	² Öt közülük ostoba volt, öt pedig okos.	Öt közülük balga volt, öt pedig okos.	² Öt pedig közülök eszes vala, és öt bolond.	² Öt közülük balga volt, öt meg okos.
³ Fatuae enim, acceptis lampadibus suis, non sumpserunt oleum secum;	³ A balgák lámpásukat ugyan elvitték, de olajat nem vittek bele.	³ Az ostobák ugyanis, amikor fölvtették lámpásaikat, nem vettek magukhoz olajat.	² A balgák elvitték ugyan lámpásaikat, ³ de olajat nem vittek magukkal.	³ A kik bolondok valának, mikor lámpásaikat elővevék, nem vivének magukkal olajat;	³ A balgák, amikor magukhoz vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat,

<p>⁴prudentes vero acceperunt oleum in vasis cum lampadibus suis.</p> <p>⁵Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt.</p> <p>⁶Media autem nocte clamor factus est: “Ecce sponsus! Exite obviam ei”.</p> <p>⁷Tunc surrexerunt omnes virgines illae et ornaverunt lampades suas.</p> <p>⁸Fatuae autem sapientibus dixerunt: “Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostrae exstinguuntur”.</p> <p>⁹Responderunt prudentes dicentes: “Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite potius ad vendentes et emite vobis”.</p>	<p>⁴Az okosak lámpásukkal együtt olajat is vittek korsójukban.</p> <p>⁵A vőlegény késett, így valamennyien elálmosodtak és elaludtak.</p> <p>⁶Éjfélkor kiáltás hallatszott: Itt a vőlegény, menjetek ki elébe! –</p> <p>⁷Erre a szüzek mind fölkeltek, és rendbe hozták lámpásukat.</p> <p>⁸A balgák kérték az okosakat: Adjatok egy kis olajat! Lámpásunk kialvóban van. –</p> <p>⁹Nem adunk – felelték az okosak –, mert akkor nem lesz elég se nekünk, se nektek. Menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak.</p>	<p>⁴Az okosak viszont lámpásaikkal együtt olajat is vittek edényeikben.</p> <p>⁵Mivel a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak és elaludtak.</p> <p>⁶Éjfélkor aztán kiáltás támadt: ‘Itt a vőlegény, gyertek ki elébe!’</p> <p>⁷Ekkor a szüzek mindnyájan fölkeltek és rendbe hozták lámpásaikat.</p> <p>⁸Az ostobák ekkor így szóltak az okosokhoz: ‘Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásaink kialszanak.’</p> <p>⁹Az okosak ezt válaszolták: ‘Nehogy ne legyen elég se nekünk, se nektek, menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak.’</p>	<p>⁴Az okosak viszont lámpásaikkal együtt olajat is vittek korsóikban.</p> <p>⁵Mivel a vőlegény késett, valamennyi elálmosodott és elaludt.</p> <p>⁶Éjfélkor kiáltás hallatszott: jön a vőlegény! Menjetek ki elébe!</p> <p>⁷Erre a szüzek mind fölkeltek és rendbe hozták lámpásaikat.</p> <p>⁸A balgák kérték az okosokat: adjatok egy kis olajat! Lámpásaink kialvóban vannak.</p> <p>⁹Nem adunk, felelték az okosak, különben nem lesz elég se nekünk, se nektek. Menjetek inkább az árusokhoz és vegyetek magatoknak.</p>	<p>⁴Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben.</p> <p>⁵Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának.</p> <p>⁶Éjfélkor pedig kiáltás lön: Ímhol jó a vőlegény! Jöjjetek elébe!</p> <p>⁷Akkor felkelének mind azok a szüzek, és elkészíték az ő lámpásaikat.</p> <p>⁸A bolondok pedig mondának az eszeseknek: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak.</p> <p>⁹Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nekünk és nektek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak.</p>	<p>⁴az okosak viszont lámpásukkal együtt olajat is vittek fiolában.</p> <p>⁵A vőlegény késett. Mindnyájan elálmosodtak és elaludtak.</p> <p>⁶Éjfélkor aztán kiáltás hangzott: „Íme, a vőlegény! Jöjjetek a fogadására!”</p> <p>⁷Felébredtek mind a szüzek, és rendbe hozták a lámpásukat.</p> <p>⁸A balgák így szóltak az okosokhoz: „Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásaink kialvóban vannak!”</p> <p>⁹Az okosak így válaszoltak: „Nem, mert hátha nem lesz elég nekünk, meg nektek is. Menjetek inkább a kereskedőkhöz, és</p>
---	---	---	--	---	--

<p>¹⁰Dum autem irent emere, venit sponsus, et quae paratae erant, intraverunt cum eo ad nuptias; et clausa est ianua.</p> <p>¹¹Novissime autem veniunt et reliquae virgines dicentes: “Domine, domine, aperi nobis”.</p> <p>¹²At ille respondens ait: “Amen dico vobis: Nescio vos”.</p> <p>¹³Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.</p>	<p>¹⁰Míg odavoltak vásárolni, megérkezett a vőlegény, és akik készen voltak, bevonultak vele a menyegzőre. Ezzel az ajtó bezárult.</p> <p>¹¹Később megérkezett a többi szűz is. Beszóltak: Uram, Uram, nyiss ki nekünk!</p> <p>¹²De ő így válaszolt: Bizony mondom nektek, nem ismerlek benneteket.</p> <p>¹³Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát.</p>	<p>¹⁰Amíg azok elmentek vásárolni, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Az ajtót bezárták.</p> <p>¹¹Később megjött a többi szűz is. Azt mondták: ‘Uram, uram! Nyiss ki nekünk!’</p> <p>¹²De ő így válaszolt: ‘Bizony, mondom nektek: nem ismerlek titeket.’</p> <p>¹³Legyetek tehát éberek, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát.</p>	<p>¹⁰Míg azok vásárolni jártak, megjött a vőlegény, s akik készen voltak, bevonultak vele a menyegzőre. Ezzel bezárult az ajtó.</p> <p>¹¹Később megérkezett a többi szűz is: Uram, uram, nyiss ki! – kiáltották.</p> <p>De ő így válaszolt: ¹²bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket.</p> <p>¹³Virraszatok tehát, mert nem ismeritek sem a napot, sem az órát.</p>	<p>¹⁰Mikor pedig venni járnak vala, megérkezék a vőlegény; és a kik készen valának, bemenének ő vele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó.</p> <p>¹¹Később pedig a többi szűzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! nyisd meg mi nekünk.</p> <p>¹²Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket.</p> <p>¹³Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, a melyen az embernek Fia eljő.</p>	<p>vegyetek magatoknak!”</p> <p>¹⁰Amíg távol voltak, hogy vegyenek, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre, és bezárták az ajtót.</p> <p>¹¹Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: „Uram, uram, nyiss ajtót nekünk!”</p> <p>¹²Ő azonban így válaszolt: „Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket.”</p> <p>¹³Virraszatok hát, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát!</p>
--	---	--	--	---	--

1.1.3. Szöveg behatárolása

A Máté-evangélium a 25. fejezetben három példabeszédet kapcsol össze, amelyek közös témái: Jézus második eljövetele, a világ vége és az utolsó ítélet. Ebben a hármas sorozatban az első epizód a

tíz szűzről szóló példázat (Mt 25,1-12), amihez Jézus – összegzésül - a virrasztásra való felhívást fűzi (Mt 25,13). Az általunk vizsgált szakasz tehát a Mt 25,1-13 versek között határolható be.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

1. Párhuzamok Máté evangéliumán belül

7,24,26 “Aki hallgatja szavamat, és tettekre is váltja, az okos emberhez hasonlít, aki sziklára építette a házát.” “Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette.”

8,34 “Aki hallgatja ugyan tanításomat, de nem váltja tettekre, a balga emberhez hasonlít, aki házát homokra építette.”

24,28 “Ahol a hulla van, oda gyűlnek a keselyűk.”

24,42 “Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok.”

2. Szinoptikus és jánosi párhuzamok

Mk 13,33 “Vigyázzatok, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő.”

Mk 13,35-36 “Legyetek hát éberek! Nem tudjátok ugyanis, mikor érkezik meg a ház ura: lehet, hogy este, lehet, hogy

éjfélkor vagy kakasszóra vagy reggel. Ne találjon alva, ha váratlanul megérkezik!”

Lk 12,35-38 “Csípőtök legyen felövezve és égjen a lámpásotok. Hasonlítsatok azokhoz az emberekhez, akik urukra várnak, hogy mihelyt megérkezik a menyegzőről és zörget, rögtön ajtót nyissanak neki. Boldogok azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál. Bizony mondom nektek, felövezi magát, asztalhoz ülteti őket, és megy, hogy kiszolgálja őket. És ha a második vagy a harmadik őrváltáskor érkeve is így találja őket, boldogok azok a szolgák.”

Lk 12,40 “Legyetek ti is készen, mert olyan órában, amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.”

Lk 13,25-27 “A ház ura feláll és bezárja az ajtót, ti meg kint maradtok és zörgetni kezdtek az ajtón: Uram, nyisd ki nekünk! Akkor azt fogja nektek mondani: Nem tudom, honnan valók vagytok. Ti bizonygatjátok: A szemed láttára ettünk és ittunk, a mi utcánkon tanítottál. De ő megismétli: Nem tudom, honnan valók vagytok. Távozzatok egy szálig, ti gonosztevők!”

3. Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Jel 19,7.9 “Örüljünk, ujjongjunk és dicsőítsük, mert eljött a Bárány menyegzőjének napja. Menyasszonya felkészült.”

“Ekkor hozzám fordult: „Írd! Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzői lakomájára!” Majd folytatta: „Istennek ezek a szavai igazak.”

1.1.5. Szószerinti értelmezés

Máté a végső dolgokra: a világ végére, Jézus második eljövételére, az utolsó ítéletre, és az örök jutalomra, büntetésre irányítja a figyelmet. Hangsúlyozza, hogy az személyes találkozás lesz az Úr Jézussal, aki a mennyországba hív mindenkit. Ennek a jelképe a menyegző és a vőlegény, ami visszautalhat Isten és a választott nép közötti bensőséges szövetségre is (vö. Oz 1-3). Az evangélista hangsúlyozza, hogy az Úr dicsőséges eljövételének időpontját nem tudjuk, egyedül Isten ismeri csak (Mt 24,36). Viszont ennek kapcsán a helyes magatartás a hit és a cselekvő szeretet virrasztása és készenléte, amit az okos szüzek szimbolizálnak. A balgák pedig a lelki restség, a bizalmatlanság, a hitetlenség jelképei, amely magatartástól óvni kívánja az evangélista a keresztényeket.

Ugyanakkor az elszunnyadás, az alvás, a felébredés és a felkelés motívumai már a halálnak és a feltámadásnak az előképei is, amik szintén reményt adnak az olvasóknak: az alvás után jön a felébredés és az ünneplés. Vagyis a halál után következik a feltámadás és az Istennel való örök, boldog közösség azok számára, akiknek a mécsese nem aludt ki. Az égő mécses a hitet és a szeretetet jelképezi, amit az adott személynek kell élnie, mert más helyette nem tudja azt megtenni.

1.1.6. Kulcsszavak elemzése

εἰς ἀπάντησιν (*ejsz ápantészin*): 'találkozásra' (Mt 25,6)

A szókapcsolat csupán háromszor fordul elő az Újszövetségben: ebben az epizódban, amikor a szüzeket arra hívják fel, hogy menjenek a vőlegénnyel való találkozásra (Mt 25,6), továbbá, amikor Pál apostol elé jönnek a római keresztények közül egyesek, hogy minél előbb láthassák, és hogy Rómába kísérjék őt (ApCsel 28,15), illetve annak kapcsán, hogy az Úr eljövetelének elébe járulunk majd a felhőkön, hogy találkozzunk Vele (1Tessz 4,17). Mind a három találkozás reményt és örömet fejez ki, mert egy számukra fontos személlyel találkozhatnak a szereplők: a vőlegénnyel, Pál apostollal, illetve az Úrral magával. Ugyanakkor a kifejezés az utolsó előfordulási igehely fényében, ahol Jézus második eljövételére, és a Vele való

boldog, örök közösségre utal (1Tessz 4,17), sajátos, eszkatologikus (végidőre figyelő) színezetet nyer a szüzekről szóló példázatban is: a világ végén dicsőségesen visszatérő Jézussal való találkozást sejteti.

Γρηγορεύετε (*grégorejite*): 'virrasszatok!, legyetek ébren!, vigyázzatok!' (Mt 25,13)

A kifejezést a Máté-evangéliumban mindig Jézus használja: a második eljövetele (Mt 24,42-43; 25,13), illetve a Getszemáni kertben való virrasztása kapcsán (Mt 26,38.40-41). Éberségre, készenlétre, virrasztásra hívja fel a tanítványok figyelmét. A felszólító mód olyan formáját (*praesens*) használja itt az evangélista (Mt 25,13), ami folyamatos, állandó éberségre szólít fel. Jézus tanítványainak tehát állandóan virrasztaniuk kell a hitben, a szeretetben és az imádságban.

2. Meditáció – elmélkedés

2.1.Patrisztikus vonal

2.1.1. Atyák Bibliájából összefoglalás

A világító lámpás nem mást, mint amit a keresztség gyújtott bennünk lángra. Az olaj pedig, ami táplálja nem más, mint a jócselekedetek. A tartó, amiben a lámpa van nem más, mint a mi testünk. A kereskedők pedig nem mások, mint azok,

akiktől úgymond jócselekedetet tudunk vásárolni, akik ezért rászorulnak a hívek kegyelmére, hiszen, ha tőlük nem vásárolunk, akkor tönkremennek. A menyegző a halhatatlanság felvétele, valamint a romlandóság és a romolhatatlanság eggyé válása az örök szövetségben. A vőlegény késése nem más, mint az Úristen által rendelt idő a megtérésre és a bűnök megbánására. A szüzek alvása nem más, mint az ember földi halála, ezt követően lép az Isten elé. A kiáltás az éjszaka folyamán pedig nem más, mint az ítéletre hívás. Az okos szüzek nem mások, mint azok a lelkek, akik a földi dolgok között sem felejtették el Isten parancsait, és szerintük éltek, épp ezért nem fogytak el jócselekedeteik, így lámpásuk sem aludt ki. A balga szüzek nem mások, mint azok a lelkek, akik elhanyagolták az Úr törvényét és elfelejtkeztek jót tenni, ezért lámpásuk kifogyóban van. Felteheted a kérdést, akkor az okosak miért nem adtak a balgáknak? Mindenki a saját lámpásába vesz olajt. Ez azt jelenti, hogy te sem tudsz másoknak a magad által végbevitt jócselekedetektől adni, ahogyan te sem tudod mások jócselekedeteit kölcsön kérni. Most, hogy ismered a jelentéseket, vedd fontolóra, hogy hová szeretnél tartozni?

Vö.: Poitiers –i Hiláriusz, Máté evangéliumhoz 27, 3 – 5 (Ilario di Poitiers, In Matth. 27, 3-5)

2.2. Tanítóhivatali vonal

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

... AMÍG ALÁVETTETIK NEKI MINDEN

671. Krisztus országa azonban, mely az Egyházban már jelen van, még nem teljesedett be „hatalommal és nagy dicsőséggel” (Lk 21,27 vö. Mt 25,31) azáltal, hogy a Király leszállt a Földre. Az Országot a gonosz hatalmak még támadják (vö. 2Tesz 2,7), jóllehet gyökerében Krisztus húsvétja már legyőzte őket. Amíg minden alá nem vettetik neki (vö. 1Kor 15,28), „amíg nem lesz új ég és új föld, melyekben igazságosság lakik, addig a zarándok Egyház szentségeiben és intézményeiben, melyek ehhez a történelmi időhöz tartoznak, ennek a világnak alakját hordozza, mely elmúlik, és maga is ott él a teremtett dolgok között, melyek mindmáig sóhajtoznak és vajúdnak, és várják Isten fiainak megnyilvánulását” (LG 48.). Ezért imádkoznak a keresztények, főképpen a szentmisében (1Kor 11,26), sürgetvén Krisztus visszatérését (vö. 2Pt 3,11-12), mondván: „Jöjj el, Urunk!” (Jel 22,20 vö. 1Kor 16,22; Jel 22,17).

672. Krisztus mennybemenetele előtt megmondta, hogy még nem jött el az Izrael által várt messiási ország dicsőséges

megalapításának ideje (vö. ApCsel 1,6-7), melynek az összes emberek számára meg kell hoznia a próféták szerint (vö. Iz 11,1-9) az igazságosság, a szeretet és a béke végső rendjét. A mostani idő az Úr szerint a Lélek és a tanúságtétel ideje (vö. ApCsel 1,8), de olyan idő is, melyet a közelgő „szorongatás” (vö. 1Kor 7,26) és az Egyházat nem kímélő (vö. 1Pt 4,17) gonosztól való próbatétel határoz meg (vö. Ef 5,16), és bevezeti az utolsó napok harcát (vö. 1Jn 2,18; 4,3; 1Tim 4,1). A várakozás és a virrasztás ideje (vö. Mt 25,1-13; Mk 13,33.37).

„HISZEM A TEST FÖLTÁMADÁSÁT”

988. A keresztény Credo - hitünk megvallása Istenben az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben, valamint az ő teremtő, üdvözítő és megszentelő tevékenységében - a tetőpontjára ér, amikor meghirdeti a halottak föltámadását az idők végén és az örök életet.

989. Erősen hisszük és ezért reméljük: amint Krisztus valóban föltámadt a holtak közül és örökké él, úgy haláluk után az igazak is örökké élni fognak a föltámadt Krisztussal, és ő föltámasztja őket az utolsó napon (vö. Jn 6,39-40). Föltámadásunk, miként az Övé, a Szentháromság műve lesz:

„Ha pedig bennetek lakik annak Lelke, aki föltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Jézus Krisztust föltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti bennetek lakó Lelke által (Róm 8,11 vö. 1Tesz 4,14; 1Kor 6,14; 2Kor 4,14; Fil 3,10-11).

990. A „test” szó az embert jelöli gyöngeségének és halandóságának állapotában (vö. Ter 6,3; Zsolt 56,5; Iz 40,6). A „test föltámadása” azt jelenti, hogy a halál után nem csupán a lélek élete halhatatlan, hanem „halandó testünk” (Róm 8,11) is újra magára fogja öltetni az életet.

991. Hinni a halottak föltámadását a keresztény hitnek kezdeteitől fogva lényeges eleme volt. „A keresztények meggyőződése a halottak föltámadása. A belé vetett hitben élünk” (Tertullianus: De resurrectione mortuorum 1, 1: CCL 2, 921 /PL 2, 841/):

„Ha tehát azt hirdetjük, hogy Krisztus föltámadt a halálból, hogyan állíthatják néhányan közületek, hogy nincs föltámadás? Ha nincs föltámadás, akkor Krisztus sem támadt föl. Ha pedig Krisztus nem támadt föl, hiábavaló a mi igehirdetésünk és hiábavaló a ti hitetek (...). Ám Krisztus föltámadt a halálból, mint a holtak zsengeje (1Kor 15,12-14.20).

1036. A Szentírás kijelentései és az Egyház tanítása a pokolról meghívás a felelősségre, mellyel az embernek örök sorsát szemmel tartva kell élnie a szabadságával. Ugyanakkor sürgető meghívás a megtérésre: „A szűk kapun lépjete be! Tágas a kapu és széles az út, mely a kárhozatba visz, bizony sokan mennek be rajta. De milyen szűk a kapu, és milyen keskeny az út, mely az életre visz, bizony kevesen találják meg azt” (Mt 7,13-14):

„Mivel pedig nem tudjuk sem a napot, sem az órát, az Úr intelme szerint állandóan virrasztanunk kell, hogy amikor befejezzük földi életünk egyetlen futamát, beléphessünk vele a menyegzőre, az áldottak közé számláltassunk, és ne kelljen mint haszontalan és lusta szolgálknak az örök tűzre távoznunk, a külső sötétségre, ahol sírás és fogcsikorgatás lesz.” (LG 48.)

2612. Jézusban „elközelgett az Isten országa” (Mk 1,15), és ő megtérésre és hitre hív, de virrasztásra is. A tanítvány az imádságban éberem figyel őrá, aki van és aki eljön, a test alázatában történt első eljövételre való emlékezésben és a dicsőséges második eljövételének reményében (vö. Mk 13; Lk 21,34-36). A tanítványok Mesterükkel közösségben végzett imádsága küzdelem, s amíg imádságban virrasztanak, nem esnek kísértésbe (vö. Lk 22,40. 46).

2.2.2. Pápai gondolatok

Szent II. János Pál: MULIERIS DIGNITATEM

Asszonyok az evangéliumban

13. Ha végiglapozzuk az evangéliumot, *sok különböző korú, rendű és rangú nővel találkozunk.* Van köztük testileg torzult, mint például az, akit „már tizenhét éve gyötört a betegség lelke, teljesen meg volt görbedve, úgy, hogy nem is tudott fölegyenesedni”¹, vagy Simon anyósa, aki „lázasan feküdt”², vagy az az asszony, „aki már tizenkét éve vérfolyásban szenvedett”, aki senkit sem érinthetett, mert úgy vélték, tisztátalanná teszi az embert. Ezek a nők valamennyien meggyógyultak; az utoljára említettet (a vérfolyásos asszonyt), aki a „sokaságban” megérintette Jézus ruháját³, Jézus megdicsérte nagy hitéért: „A hited megmentett téged.”⁴ Ezek mellett ott van *Jairus leánya*, akit holtából hívott életre Jézus, szelíden szólítva: „Kislány, parancsolom, kelj föl”⁵. És ott van a *naimi özvegy*, kinek egyetlen fiát Jézus föltámasztotta, és eme tettehez fűzte irgalmas jóságának kifejezését: „megesett rajta a szíve és megszólította: Ne sírj!”⁶ És végül a *kananeita asszony*, az az asszony, aki hitéért, alázatosságáért és azért a nagyságért, melyre csak egy anyai szív képes, kiérdemelte Jézus különleges dicséretét: „Asszony, nagy a te hited. Legyen akaratod szerint.”⁷ A kánaáni asszony leánya gyógyulásáért könyörgött.

¹ vö. Lk 13,11

² Mk 1,30

³ Mk 5,27

⁴ Mk 5,34

⁵ Mk 5,41

⁶ Lk 7,13

⁷ Mt 15,28

Az asszonyok, akikkel Jézus útközben találkozott, s akik tőle nagy kegyelmeket nyertek, követték őt – amikor apostolaival bejárta a városokat és a hegyi falvakat, prédikálva és hirdetve Isten országának evangéliumát –, „és vagyonukból gondoskodtak róla”. Az Evangélium megnevezi közülük Johannát, Heródes intézőjének feleségét, Zsuzsannát „és még sok mást”⁸.

Gyakran *szerepelnek asszonyok a példabeszédekben*, melyekkel Jézus az Isten országáról szóló igazságokat igyekszik megvilágítani. Így az elveszett drachma,⁹ a kovász,¹⁰ az okos és balga szüzek történetében.¹¹ Különösen jelentős az özvegy két fillérének története. Amikor a gazdagok adakoztak a templom perselyébe ..., egy szegény özvegy két fillért adott. Ekkor Jézus így szólt: „Ez a szegény özvegy *többet dobott be, mint bárki más.* Mert a többiek a feleslegükből adtak..., ő azonban mind odaadta, ami szegénységéből telt: egész megélhetését.”¹² Így Jézus őt állította példaképül, őt védte meg, mert annak a kornak a jogrendszerében az özvegyek teljesen védtelenek voltak.¹³

Jézus tanításában és egész magatartásában semmi olyat sem találunk, ami – korának szokása szerint – az asszony hátrányos helyzetét tükrözné. Sőt ellenkezőleg, *az ő szavai és tettei mindig kifejezik a nőt megillető tiszteletet és megbecsülést.* A meggörnyedt asszonyt „Ábrahám leányának” nevezte,¹⁴ holott ez a kifejezés („Ábrahám fia” formában) az egész Szentírásban csak a férfiakat illette meg. Golgotára vezető útján Jézus így szólt az asszonyokhoz:

⁸ Lk 8,1-3

⁹ vö. Lk 15,8-10

¹⁰ vö. Mt 13,33

¹¹ vö. Mt 25,1-13

¹² Lk 21,1-4

¹³ vö. még Lk 18,1-7

¹⁴ Lk 13,16

„Jeruzsálem leányai, ne engem sirassatok!”¹⁵ Ilyen módon szólni a nőkről és a nőkhöz, nemkülönben így bánni velük, a kor uralkodó szokásához képest teljességgel „új” volt.

Ez még nagyobb jelentőségű volt azoknak a nőknek az esetében, akiket a közvélemény elítélt mint bűnösöket, utcanőket, házasságtörőket. Ott van a szamaritánus asszony, akinek Jézus maga mondta: „Jól mondtad, hogy nincs férjed, mert volt ugyan öt férjed, de akid most van, az nem férjed.” Amikor az látta, hogy ismeri élete benső titkait, fölismerte benne a Messiást, és sietett, hogy közölje ezt a városbeliekkel. A megelőző párbeszéd egyike a legszebbeknek az Evangéliumban.¹⁶ Ott van továbbá a közismert bűnös asszony, aki minden elmarasztalás ellenére belépett a farizeus házába, hogy Jézus lábát kenettel megkenje. A házigazdának, aki ezen megütközött, Jézus ezt mondta róla: „Sok bűne bocsánatot nyer, mert nagyon szeretett”.¹⁷

És végül talán a legjelentősebb jelenet az összes találkozások között, amikor Jézushoz vitték *a házasságtörésen ért asszonyt*. A provokatív kérdésre: „Mózes a törvényben megparancsolta nekünk, hogy az ilyet meg kell kövezni; te mit mondasz?”, Jézus így válaszolt: „Aki közületek bűn nélkül való, az vesse rá az első követ.” A válasz igazságának oly ereje volt, hogy „egyik a másik után eloldalgott, kezdve a véneken”. Jézus egyedül maradt az asszonnyal. „Hol vannak? Senki sem ítélte el téged?” – „Senki, Uram.” – „Én sem ítéllek el; menj, és ezután már ne vétkezzél többé”.¹⁸

Ezek az epizódok világos összképet adnak: Krisztus az, aki „tudja, mi lakik az emberben,¹⁹ a férfiban és a nőben. Ismeri *az ember*

méltóságát és szépségét Isten színe előtt. Ő maga, Krisztus ennek a szépségnek végső megerősítése. Mindaz, amit mond vagy tesz, a megváltás húsvéti misztériumában nyeri el végleges beteljesedését. Jézus magatartása az asszonyokkal kapcsolatban, akikkel messiási küldetésének útján találkozott, tükrözi Isten örök tervét, aki mindegyiküket megteremtve, Krisztusban kiválasztja és szereti.²⁰ Tehát bármelyikük az „az egyedüli teremtmény, akit Isten önmagáért akart”. *Mindegyik „kezdetől” kapja a személyi méltóság örökségét mint asszony*. A názáreti Jézus ezt a méltóságot megerősíti, megújítja, az evangéliumhoz és a megváltáshoz kapcsolja, amiért e világba küldetett. Ezért kell Jézusnak a nőkre vonatkozó minden szavát és gesztusát a húsvéti misztérium fényében szemlélnünk. Ilyen módon találja meg mindegyik teljes jelentését.

vö. Mt 25,13

Szent II. János Pál: REDEMPTORIS MATER

51. A liturgikus zsolozsma végén, az Egyház antifónákkal fohászkodik Máriához. Ezek egyike, az Alma Redemptoris Mater így hangzik:

„Üdvözítőnk édesanyja,
Mennyeknek megnyílt kapuja
Tengerjárók szép csillaga
Boldogságos Szűz Mária!

¹⁵ Lk 23,28

¹⁶ vö. Jn 4,7-27

¹⁷ Lk 7,37-47

¹⁸ vö. Jn 8,3-11

¹⁹ vö. Jn 2,25

²⁰ vö. Ef 1,1-5

Légy segítség hű népednek
Az elesett bűnösöknek
Ki szülője Istenednek
Anyja lettél Teremtődnek!”

(A latin himnusz szó szerinti fordítása: *Fölséges anyja a Megváltónak, Mennycsászár mindenkor nyitott kapuja vagy és tengernek csillaga. Siess segítségére elesett népednek, mely iparkodik felkelni, Te, aki – a természet csodálkozására – szülted Teremtődöt!* A fordító jegyzete.)

...

52. Ennek a liturgikus antifónának a szavaiban egy „nagy változásról” szóló igazság jut kifejezésre, amelyhez az embert a megtestesülés misztériuma vezeti el. Ez a változás, az egész emberi történelmet érinti, eleitől fogva – amint az kitűnik a Teremtés könyvének első fejezeteiből – egész a világ végezetéig, amelynek sem napját, sem óráját²¹ nem nyilatkoztatta ki nekünk Krisztus. Ez meg nem szűnő és örök küzdelem az elbukás és a felkelés, a bűn embere és az igazság embere között. A liturgia, különösen az adventi időben, ennek a változásnak és küzdelemnek döntően nehéz idejére mutat rá, szüntelenül a „ma és most” jelentőségét illetően, amikor felkiált: „Légy segítségére népednek, amely fáradozik, hogy estéből felkeljen!”

Ezek a szavak mindenkire szólnak: minden egyes emberhez, a közösségekhez, a nemzetekhez és népekhez, a nemzedékekhez és az emberi történelem korszakaihoz, napjainkhoz, a végéhez közeledő

évezredhez: „Siess segítségére, ismételten segítsd az elesettet, felkelni igyekvő népedet!”

Ez a Máriához, a „Megváltó kegyes anyjához” intézett kérés Krisztusnak is szól, aki Mária által lépett be az emberi nem történelmébe. Évről évre felszárnnyal ez az antifóna és emlékeztet arra az időpontra, amelyben ez a történelmi fordulat végbement, s amely bizonyos értelemben visszafordíthatatlanul folytatódik: az elbukás és felkelés fordulata.

Az emberiség csodálatos felfedezésekre jutott, feltűnő eredményeket ért el a tudomány és technika területén, nagy lépésekkel haladt a civilizáció útján, sőt, a legújabb időkben felgyorsította a történelmi fejlődést is; mégis az az alapvető változás, amelyet „eredendőnek” is mondhatnók, állandóan kíséri az ember útját, és a történelem minden viszontagságában hozzátapad mindenkire, minden egyes emberhez. Van váltakozás a bukás és felemelkedés között, váltakozás a halál és élet között. Ez egy véget nem érő kihívás az emberi lelkiismeret számára, az ember egész történelmi tudatához; felhívás, amely erre ösztönöz: járjuk mindig az „el nem esés” útját, mindig régi és mindig új módon, és induljunk el a „felkelés” útján, ha elestünk.

Az Egyház, miközben az egész emberiséggel együtt közeledik ahhoz a küszöbhez, amelynél két évezred kapcsolódik egymásba, elfogadja a maga részéről a hívők egész közösségével és minden jóakarató emberrel együtt azt a kihívást, amelyet a Mária-antifóna fejez ki: „az elesett nép igyekszik felkelni”; egyúttal a Megváltóhoz és anyjához fordul ezzel a kéréssel: „siess segítségére”. Hiszen az Egyház – amint ez a liturgikus ima is igazolja – Krisztus üdvözítő misztériumában és az ő saját misztériumában tekint Isten

²¹ Vö. Mt 25,13

boldogságos anyjára. Szemléli őt az emberiség történelmébe mélyen begyökerezve, látja őt az ember örök elhivatottságában a gondviselő terv szerint; fölnezi reá, aki anyai módon résztvevően van jelen a sokféle és szerteágazó gondokban, amelyek egyesek életére, családokra, nemzetekre nehezedenek ezekben az időkben. Az állandóan jó és rossz között vergődő keresztény nép saját védőjét látja benne, aki segíti őt, hogy el ne essék, vagy ha elesett, fel tudjon kelni.

2.3.Liturgikus vonal

2.3.1. Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

A mai *evangéliumban* (Mt 25, 1-13) a tíz szüzzől való példabeszédet hallhatjuk. A mennyei boldogságot itt is a menyegző képével állítja párhuzamba Jézus. Az evangélium arra buzdít, mindig készen várjuk az Úrral való találkozást. Erre int már az előző fejezetből idézett *alleluja vers* (Mt 24, 42a és 44) is az evangélium előtt: „Virrasztatok és készen álljatok, mert nem tudjátok, hogy az Emberfia melyik órában érkezik”.

Az okos szüzek előrelátó, készséges magatartását idézik a *kezdő könyörgés* szavai: „Add, hogy minden testi-lelki erőnkkel szolgálatodra álljunk, és készségesen teljesítsük szent akarodat”. Kapcsolható hozzájuk az *olvasmány* (Bölcs 6,12-16) – már annyiban is, hogy a bölcsességről szól, illetve a figyelmes, készséges keresés és az éberség lelkületében is. „Aki korán reggel keresni kezd, nem kell fáradnia, mert ajtajánál ülve találja. Róla elmélkedni tökéletes okosság, aki érte virraszt, hamar megszabadul a gondtól”. Ez a virrasztó lelkület köszön vissza a *válaszos zsoltárban* is (Zsolt 62,2.3-4.5-6.7-8): „Uram, Istenem, virrasztva

kereslek”. Szép egybecsengést fedezhetünk fel abban is, hogy az evangélium a vőlegény és a menyegző képével mutatja be az Úrral való találkozást. A zsoltár pedig egyrészt említi a dús lakoma képét, ami szintén eszünkbe juttathatja a menyegzős lakomát, másrészt olyan kifejezésekkel beszél az Isten utáni vágyódásról, melyek akár szerelmi költeményben is állhatnának: „Hozzád vágyódik szívem... még fekvőhelyemen is rád gondolok, hajnalig rólad elmélkedem”.

A *szentlecke* (1Tessz 4,13-18) abban kapcsolható az evangéliumhoz, hogy míg az utóbbi a jó halálra való felkészülésként is érthető, addig az apostol levele a halottak sorsára tér ki: „Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és feltámadt, akkor Isten vele együtt feltámasztja azokat is, akik Jézusban hunytak el”.

Az *egyetemes könyörgések* nagy része az éberségért és felkészültségért imádkozik. (Első könyörgés: „Hogy az Egyház pásztorai éberen örködjének a rájuk bízottak üdvössége fölött!”) Megjelenik a menyegző képe („Imádkozzunk, testvéreim, mennyei Atyánkhoz, aki mindnyájunkat meghívott szeretett Fia menyegzőjére!”), és a figyelemelterelés nélküli várakozásért való fohász (Harmadik: „Hogy a földi élet gondjai el ne tereljék figyelmünket a Krisztussal való találkozásról!”). Az olaj képéből és a halálra való készülésgondolatából kiindulva hallhatjuk a negyedik könyörgésben: „Hogy életünk végén a szentkenet olajával megerősítve eljussunk szent színed látására!”. Az ötödik könyörgésben a felkészülésben nehezítettekért imádkozunk: „Hogy megkapják az őszinte bűnbánat kegyelmét mindazok, akiket hirtelen halál ragad el a földi életből!”. A papi záró könyörgés összegzi az evangélium talaján megfogalmazott kérések tartalmát: „Segíts, hogy az örök életre hívó szavad virrasztva és felkészülten találjon minket!”.

Szintén kapcsolható az evangéliumi példázat „olajához” az *áldozás utáni könyörgés*: „Kérünk, hogy Szentlelked kiáradása által maradjon meg az igazlelkűség kegyelme mindazokban, akikben mennyei erőd működni kezdett”.

2.3.2. Liturgikus énekek

Ez az ének *Graduale Hungaricum* című gyűjteményből származik, amit A Premontrei Rend Gödöllői Kanóniája adott ki 2007-ben.



Gitáros énekek:

„A mennyek országa olyan, mint az a tűz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

Taizé énekek forrásai: <http://docplayer.hu/4531561-Gitarkiserettel-ellatott-verzio.html>

Gyújts éjszakánkba fényt

<https://www.youtube.com/watch?v=D9GRQosIErY>

Kotta: <http://users.atw.hu/kybandi/dalok/kotta/84.JPG>

84. Gyújts éjszakánkba fényt

Taizé

H Em D
Gyújts éj-sza-kánk-ba fényt, hadd ég-jen a so-ha ki nem al-vó
3 G C G D G C
tűz, a ki nem al-vó tűz! Gyújts éj-sza kánk-ba fényt, hadd ég-jen a
6 H Em D7 H Em D7 H
so-ha ki nem al-vó tűz, a ki nem al-vó tűz! Gyújts éj-sza-kánk-ba

Bizakodjatok, jó az Úr

https://www.youtube.com/watch?v=AO_TvK9gr-Q

Kotta:

D hm D A

//: Bizakodjatok, jó az Úr, jósága éltet,

em em A D

Bizakodjatok, jó az Úr, alleluja! :\\

Virrassz még

<https://www.youtube.com/watch?v=yo9C-UiCL6s>

Kotta:

dm gm dm gm

Virrassz még és imádkozz még,

dm F dm A4 A

Jézussal ébren, virrassz az éjben!

Várj és ne félj

<https://www.youtube.com/watch?v=K05zr0VOEwU>

Kotta:

em am H7

Várj, és ne félj, az Úr jön már!

em D am H7 em

Várj, és ne félj, hő szívvel várj!

Jó az Úrban bizakodni

<https://www.youtube.com/watch?v=drYGMsx6mcs>

Kotta:

dm A dm F

Jó az Úrban bizakodni, jó az Úr!

gm F dm B dm Remélj, és bízz benne, jó az Úr!

Ne félj, ne aggódj

<https://www.youtube.com/watch?v=LPyyF7Urq58>

Kotta:

am dm

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj,

F dm E am

Ha tiéd Isten tiéd már minden!

am dm

Ne félj, ne aggódj, ne sírj, ne bánkódj:

F dm E am

Elég Ő néked!

Jézus életem, erőm, békém

<https://www.youtube.com/watch?v=ELywC91HWrl>

Kotta:

F B

Jézus életem, erőm, békém,

F B Jézus társam, örömöm.

B A dm

Benned bízom, Te vagy az Úr,

F B

Már nincs mit félnem, mert bennem élsz.

am dm B F

Már nincs mit félnem, mert bennem élsz.

Szeretet áradjon köztünk!

<https://www.youtube.com/watch?v=ieYlc4o83fU>

Kotta:

A7 D Fis7 hm

Szeretet gyűljön bennünk!

em A

Szeretet töltsön el minket!

A7 D D7

Add ezt nekünk, Urunk!

em A

Hadd legyünk testvéri szívvel

A7 D Fis7 hm

Mindnyájan egyek Benned!

em A A7 D D4 D

Lobbantsa lángra szívünket szereteted.

Te vagy a fény, a szívemben Jézus

<https://www.youtube.com/watch?v=u5i8WZBzF04>

Kotta: <http://users.atw.hu/kybandi/dalok/kotta/78.JPG>

78. Te vagy a fény

Taizé

♩ = 72

Hm Em A D Hm A D Em

Te vagy a fény a szívemben Jézus, add, hogy ne szó-lal-jon ben-nem a ső-

F# Hm Em A D G Em F#7 Hm

tét! Te vagy a fény a szívemben Jézus, Krisz-tus jöjj, Te ve-zess u-ta-mon!

A béke napja közel

<https://www.youtube.com/watch?v=rmUYtSwZbw4>

Kotta: <http://users.atw.hu/kybandi/dalok/kotta/91.JPG>

91. A béke napja közel

F C Dm B F B C C7
 A bé - ke nap - ja kő - zel, nézd, már fény - lik a jel.
F A B F C F C F (C7)
 Jé - zus szí - ve a föl - dőn, az é - gen min - dent egy - be - ő - lel.

Uram tehozzád futok

<https://www.youtube.com/watch?v=9n6MB2040CY>

Kotta:

<http://worship.golgota.hu/WorshipResource/Akkordok/U/Uram%20Tehozzad.htm>

E^m D H^{m7} E^m

Uram Tehozzád futok, élő vízre szomjazom,

C^{Maj7} D E^m

Közelséged ó mily jó énnékem.

E^m D H^{m7} E^m

Kérlek ne menj el tőlem légy mindig segítségem,

C^{maj7} D E^m

Úgy kívánlak Téged Istenem.

D^{b/F#} G D H^m E^m

Én pedig szüntelen remélek egyre jobban dicsérlek,

C^{Maj7} A^m B^{sus} B

Ajkam beszéli a Te igazságodat.

E^m D H^m E^m

Hadd legyen most a dalom jó illat oltárodon,

C^{Maj7} D

Nagyon szeretlek Téged, (3x)

E^m

Jézusom.

2.4. Pedagógiai vonal leírása:

2.4.1. Tantörténetek

„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

Örökség



Egy bizonyos hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak. Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig. Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: - "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" - Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletra és függeszék fel a falra: - "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz - felelte a nemesember. - Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz. Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házában bizonyos része sötétben marad."

Vajon a mi lámpásunk meg van gyújtva? Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezett minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus várásunk.

Forrás: [http://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekkemelo-2-/](http://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekkemelo-2/)

Kép forrása: <http://mapio.net/pic/p-45218856/>

„Ő azonban így válaszolt: Bizony mondom nektek, nem ismerlek titeket. Vigyázatok tebtát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!” (Mt 25,12-13)

Az anyóka, aki Istent várta



Élt egyszer egy idős asszony, aki nap, mint nap hosszú órákon keresztül imádkozott. Egy nap Isten hangját hallotta, aki így szólt hozzá:

- Ma eljövök hozzád, hogy meglátogassalak téged.

Képzeljétek el micsoda örömet és büszkeséget érzett. Csinosítani kezdte otthonát és kitakarított, tésztát gyúrt és süteményt sütött. Aztán felvette a legjobb ruháját és várni kezdte az Úr érkezését.

Egy kis idő múltán valaki kopogtatott az ajtaján. Az anyóka sietett, hogy ajtót nyisson. De csak a szomszédasszonya volt, aki csak egy kis sőt akart kölcsön kérni. Az anyó elküldte:

- Az Isten szerelmére azonnal menj innen, most nincs időm erre a butaságra! Istent várom az otthonomba! Na, menj már! - és becsapta a megbántott asszony orra előtt az ajtót.

Kicsit később megint kopogtattak Az asszony megnézte magát a tükörben, megigazította a ruháját és futott ajtót nyitni. De ki volt az? Egy óriási kabátot viselő kisfiú, aki gombokat és szappant árult fillérekért. Az öregasszony így tört ki:

- A Jóistent várom. Nincs egy csepp időm sem. Gyere vissza máskor!- és a gyermek orrára csapta az ajtót.

Azután megint kopogtattak. Az öreganyó kinyitotta az ajtót és egy rongyos, sápadt öregembert látott maga előtt.

- Egy szelet kenyeret, jóasszony, legyen akár száraz is...

És ha megengedné, hogy egy pillanatra megpihenjek a lépcsőjén!- kérte könyörögve az öreg.

- Ó, ne! Hagyj békén! Istent várom! És takarodj el a lépcsőmről! Mondta bosszúsan az öregasszony. A szegény ember sántikálva odébb állt, az öreganyó pedig visszatért és várta Istent.

Teltek az órák és a nap nyugovóra tért. Eljött az este és Isten nem érkezett meg. Az asszony mélyen csalódott. Végül úgy döntött, hogy nyugovóra tér.

Furcsa mód rögtön elaludt és álmodni kezdett.

Álmában megjelent neki a Jóisten és ezt mondta:

- Ma háromszor jöttem el hozzád, és te háromszor utasítottál el. (Bruno Ferrero Más történetek Don Bosco Kiadó, Budapest 2000 55-56.)

Forrás:

<http://www.hittansuli.hu/dokumentumok/tanuloknak/adventi-lelki-nap-tortenettel-kepekkel>

Kép

forrása:

https://st3.depositphotos.com/1832477/13396/v/1600/depositphotos_133964432-stock-illustration-grey-haired-old-lady-angry.jpg

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó vers



„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)



Schvalm Rózsa – Létezik egy ország

Létezik egy ország, minek idő és tér,
nem szabja határát, hol nincsen sötétség.
Hol örök fény ragyog, hol nem váltják egymást,
éjszakák és nappalok, Isten a fényforrás.

Az Ő dicsősége ragyog, s Krisztus által,
világossága jött, a földi világba.
Ki Őt befogadja, szíve mélyén annak,
már e földön felragyog, Isten országa.

Nem gyötri félelem, az út végét látva,
küszöb a halál az örök boldogságba
Ahol Ura által, készített hely várja,
örökös otthona, az égi hazába.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/category/alkalom-szerint/evangelizalas/page/2/>

Kép forrása:
<http://joportal.hu/images/news/b006d92775a88efb5f7c0031ab0e9343188e057e.jpg>

„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

Túrmezei Erzsébet – Krisztusra várunk

Nem tudjuk, mi jön, titok a holnap.
Némák a titkok. Ne válaszolnak.
Rejtő ködükbe szemünk nem láthat...
de elültetjük kis almafánkat,
bízva, hogy kihajt,
gyümölcsöt terem.
Titok a jövő.
Sürget a jelen.

Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
De a ma int, hogy híven szolgáljunk,
mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,
munkába leljen, ne resten, tétlen!
Testvérek terhét vállalja vállunk!
Mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/jezus-eljovetele/>

„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

Túrmezei Erzsébet - Mégis



Milyen sokat kellene hinnem,
s milyen keveset hiszek.

Mily keveset kellene vinnem,
s mennyi terhet viszek.

Egyedül Rá kellene nézmem,
s magamra révedek.
Ragyog a cél viharban, vészben,
s hányszor eltévedek.

Mégis... elcsüggedjek, megálljak?
Miért csüggedjek el?
Hisz olyan keveset hiszek még,
s már az is fölemel.

Mint minden én nyomorúságom,
nagyobb a kegyelem.
Ebben hiszek, s szemem bűnbánón
megint ráemelem.

Kis hitet, hogy megerősítsen,
míg többről többre nő,
s egész a célig elsegítsen:
hatalmas Isten Ő.

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/hit/>

Kép forrása: <http://versek.aranyosiervin.com/wp-content/uploads/2017/04/Higgy-magadban.jpg>

„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

Nagy Kornélia – Szentlélek hívása

Nélküled csak könyv a Bibliánk:
Talán szebb, különb, mint sok másik,
De Igévé tüzedtől válik.
Nélküled Jézus ember volt csak
És holtak maradnak a holtak,
De ha tüzed betölthet minket,
Megvilágítja értelmünket,
Látjuk Benne a Fiú- Istent.
Ki értünk odaadott mindent,
S legyőzve halált, bűnt és átkot,
Meváltotta a holt világot,
Hogy aki Megváltónak vallja,
Vele éljen, Ő úgy akarja.
S mi boldog tanúk, valljuk, éljük,
Mert üzenetét már jól értjük...
Jöjj Szentlélek, áradj ki reánk!

Forrás: <https://keresztynversek.wordpress.com/tag/jezus/>

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó foglalkozások

Templomi feladvány „A” év, évközi 32. Vasárnap

„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

ISTENKERESŐ nyolc irányban

Hányszor találsz meg az "Isten" szót ebben a négyzethálóban? Ha már nincs több, az át nem húzott betűket olvasd össze! (az "Éli" név most nem kihúzandó)

N	E	T	S	I	S	T	E	N
N	E	T	S	I	S	T	E	N
I	S	T	E	N	E	T	S	I
S	E	I	S	T	E	N	E	Z
N	E	T	S	I	S	T	E	N
E	N	N	E	T	S	I	T	L
I	S	T	E	N	E	T	S	I
É	L	I	S	T	E	N	E	K

Forrás: <http://rajzosevangeliium.hupont.hu/50/evkozi-31>

Élménypedagógiai feladat

„A mennyek országa olyan, mint az a tíz szűz, akik vették lámpáikat, és kimentek a vőlegény elé. Öten közülük balgák voltak, öten pedig okosak.” (Mt 25,1-2)

Csoportmunka:

1. **Szituációk előadása**, amikor valaki nincs időben kész, és emiatt lekésik valakit. - egy dolgozatot - vonatot - mozielőadást - családi vacsorát - egy találkozót - egy üzlet nyitva tartását stb. Beszéljük meg, hogy milyen következményei lehetnek ezeknek?
2. Két csoportban dolgozzunk. Az egyik az okos szüzek szerepébe helyezkedve **olvassák el a példázatot, és adják elő**. A másik a balga szüzekként olvassák el, és adják elő. Mi a közös? Mi a különbség a kétféle nézőpontban? Beszéljük meg!

Elcsendesedés – csukott szemmel hallgassák meg a következő gondolatsort, utána lehet megfogalmazni a másik nézőpontból.

Üres lámpás – zárt ajtó:

„Jaj, nemsokára elfogy az olajom! Elég lesz-e, amíg odaérünk? Már alig pislákol. Honnan vegyek olajat, amivel megtölthetem? Hiába kérem társaimtól, nem tudnak adni, nem adhatnak, nekik is kell. Ezt az olajat nem lehet megosztani. Nem készültem fel a várakozásra, azt hittem hamarabb jön. Azt hittem elég lesz a tűz, a fény. De kevés, elfogyott. Hiába rohanok venni, biztos el fogok késni. Azért megpróbálok. És igazam lett. Már bezárták az ajtót. Kopogunk, mindannyian,

akik kinn maradtunk. Hiába. Az ajtó zárva. Nem mehetek be. Nem ismer, kint maradtam.”

Dramapedagógiai ötlet: bekötött szemmel

Kérjünk néhány önként jelentkezőt. A feladatuk az lesz, hogy bekötött szemmel menjenek át a terem egyik végéből a másikba. Jelöljünk ki egy konkrét helyet, amit el kell érniük (tehát nem elég a falhoz eljutni, legyen egy szekrény, amit meg kell érinteni, vagy az egyik társuk álljon valahol, és őt kell elérni.)

Nem kell akadálypályát csinálni a teremből, de ha van útközben egy viszonylag könnyen kikerülhető pad vagy szék, az nem baj, a szembekötés előtt jól megnézhetik az útvonalat és ígérjük meg, hogy semmi sem fog változni menet közben. (És tartsuk is be az ígéretet, bármennyire is vicces betolni még pár dolgot gyorsan...) Ezután mindenki maradjon csendben és az önként jelentkezők menjenek végig a pályán, jussanak el a kitűzött célig. Ha félremennek, elkanyarodnak, találják meg, hova kell eljutni, nem segíthetünk nekik! (Kis csoportnál egyszerre egy mozogjon, nagyobb csoportnál mehetnek többen is, de férjenek el egymástól.)

Ha elérték a célt, jöjjön a második kör. A feladat ugyanaz, de most az lesz a különbség, hogy a célnál fog állni valaki, aki folyamatosan beszél

majd azokhoz, akik közelednek hozzá. Hívja őket, segít nekik, vezet, stb.

Miután lement a két kör (aki megy, menjen vezetés nélkül és vezetéssel is!), **beszéljük meg:**

- hogy milyen volt így menni, hogyan érezték magukat,
- milyen különbséget tapasztaltak,
- melyik volt könnyebb,
- mikor érezték magukat inkább biztonságban?

Mutassunk rá arra, hogy Isten nem csak kijelöli a célokat, hanem folyamatosan velünk van és vezet minket. Hallgatunk rá?

A foglalkozás végén gyűjtsunk meg egy mécesst, lángoló hitünk jelképeként és énekeljük el a fentebb közölt Taizé dalok egyikét.

Forrás:

http://rpi.reformatus.hu/hatteranyagok/tanari_s/hittan7/J%C3%A9zus%20tan%C3%ADt_%20kitart%C3%A1s%20a%20mindennapokban.pdf

2.4.4. Evangéliumhoz tartozó festmények



Ain Vares: Példabeszéd a tíz szűzről

Ain Vares kortárs keresztény művész. 1966-ban született Kuressaare-ben, Észtországban, jelenleg is itt él. 1985-ben végzett a Tartu Művészeti Iskolában, s rögtön meg is rendezte első kiállítását – portrékból, tájképekből és egyéb természeti témájú festményekből. Később gyakran részt

vett a Saaremaa művészeti klub által rendezett kiállításokon is, valamint egyéni kiállításokat is rendezett Finnországban és Észtországban. 1993-ban fordult Isten felé, s azóta alkot szakrális témákban. Életcéljának tekinti Isten Igéjének megfestését, ezzel inspirálva az embereket, hogy elgondolkodjanak lelki kérdéseken. Képeivel Isten végtelen szeretetét és megváltó akaratát kívánja tolmácsolni.

A művész honlapja: <http://www.ainvaresart.com/>

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- Mit teszek, hogy hitem és szeretetem égő mécsese ne aludjék ki? Mi jelképesen az olaj számomra?
-



3. Oratio – imádság

3.1. A szentmise első könyörgése

Mindenható, irgalmas Isten,
kegyelmeddel tarts távol tőlünk minden rosszat.
Add, hogy minden testi-lelki erőnkkel szolgálatodra álljunk,
és készségesen teljesítsük szent akaratodat.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

3.2. Szerzetes közösségek imája:

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérek, küldd el Szentlelkedet, hogy a hitben és a szeretetben hűséges tudjak maradni, és mindig örömmel s reménnyel tekintsek az Úrral való személyes találkozásunkra. Amen.

Nyúl Viktor

4. Contemplatio – szemlélődés (fotók)



5. Condivisio – megosztás

5.1. Örömhír megfogalmazások



Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

~ Az Úrral való találkozás felé megyünk!

~

6. Actio, operáció – tettekre váltás

6.1. Tanúságtétel megfogalmazások

Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

Sose felejtsem el, hogy az a Jézus, aki először egyszerűen jött el, a világ végén dicsőségesen fog visszatérni!

~

